

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Cu 1-a Iulie v. 1887

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foi.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foi.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual pre lungă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului
„Tribuna“.

Sibiiu, 26 Iunie st. v.

Multă bătaie de cap trebuie că le face Câmpia transilvană compatrioților maghiari. Anevoe este și lăsată de Dău, în care se nu se ocupe diaristica maghiară cu dînsa. Când articoli despre dînsa, când corespondențe lungi dintr'însa umplu coloanele diarelor maghiare. Destul, că și cei din-tăiu, precum și cele din urmă, fac să curgă, în riuri, negreala pe hârtie, însă tot de dragul Câmpiei. Nici dacă s'ar fi ivit vre-un vulcan nou în mijlocul ei și ar amenința să o acopere cu lavă, ca odinioară Pompeii și Erculanul în Italia, n'ar pute desvolta diaristica maghiară mai mult interes de dînsa.

Dar' pentru-ce atîta dragoste tocmai pentru Câmpie, mai ales fiind Câmpia toată românească?

Nu e de loc dragoste ceea-ce scriitorilor maghiari le pune condeiul în mână. Este una din acele amestecături curioase, căreia nici numirea cea adevărată nu 'i-o poți găsi. Este un fel de temere amestecată cu acel *pium desiderium*, de care, mai cu seamă de douăzeci de ani încoace, compatrioții nostri sufer înfricoșat. Sporadici așa cum sînt, se tem, că nu-și vor pute

realiza visul: „remaghiarisarea.“ Așa numesc ei maghiarisarea acelui petec de loc, căruia Românii de secolii uitați îi dic: Câmpia. În amestecul acesta de temere și de dorință, fantasia compatrioților maghiari se înalță în sbor foarte departe. Uitați de sine-le, ei sbiară, că Câmpia „românisată“ este perdută pentru Ungaria!

Nu voim să urmăim compatrioților maghiari în consecințele derivate din „românisarea“ Câmpiei. Sînt prea curioase în felul lor derivările lor. Ei nu se opresc decât la descompunerea regatului unguresc.

Ar fi absurd a presupune despre dînsii, că și doresc ceea-ce îi pre-ocupă; de tot absurd însă este, când de altă parte ei fericirea, ba chiar și întregitatea regatului unguresc, o fac atîrnătoare de limba maghiară.

Dacă temerea, dacă *pium desiderium* al compatrioților maghiari ar fi nise sentimente, care nu trec marginea aceleia ce se dicie platonism, ne-ar păsa prea puțin de ce se tem și ce doresc. Câmpia din cestiune însă e locuită de o poporațiune compactă de vre-o câteva sute de mii de Români. Poporațiunea aceasta presărată ici-colea cu câte un proprietar, dirigător de curte, *biriș*, toți de origine dubie, dar' în ziua de aji maghiară, de vre-o doispredece ani încoace, sub titlul fals al remaghiarisării, este expusă la multe agitațiuni, pe care Câmpia de loc nu le provoacă.

Noi ne-am îndestulit până acum a trece cu vederea preste cele ce se petrec cu Câmpia. Din când în când am luat și câte o notiță fugitivă despre lucruri mai indiferente și am trecut a une-ori cu câte o glumă preste expectațiunile de „remaghiarisare“.

Se poate că noi am judecat că facem bine, dacă urmăim așa. Sciind, că „remaghiarisarea“, de care visează unii oameni, cari nu sînt în stare a-și da seamă de toate gândurile căte se prăsesc în creerii lor, vom fi cugetat, că de o parte remaghiarisarea este imposibilă, ear' de altă parte, că plăcerea de a vorbi, a serie despre dînsa a mai existat, deși nu în forma de astăzi, de vre-o șese secolii, am pute dice, neîntrerupt. Căci a fost papistășirea Românilor odată la ordine, apoi a urmat calvinisarea, acum e „cultivarea“ Românilor la ordine.

Nu de mântuirea sufletelor Românilor s'au interesat compatrioții maghiari în trecut, precum nu se interesează în prezent de cultura lor, ci de asimilarea lor.

Putini și nespornici cum sînt, compatrioții maghiari au simțit totdeauna trebuință de asimilare. În chipul acesta au creșut ei, că trebuie să procedă spre a-și întări vița.

Pe Români însă, cu toate că au perdut mulți indiviți în favorul naționalității maghiare și a altor naționalități, secolul al nouăsprezecelea îi află un popor viguros și în totalitatea lui încă odată așa de mare decum este poporul maghiar, ear' în regatul unguresc, după Maghiari al doilea popor.

Este oare-cum firească nepăsarea Românilor față cu svêcolirile convulsive ale Maghiarului. Românul e încreșut în trăinicia sa, pre când compatrioții maghiari pare că-și ved perirea neîncetat dinaintea ochilor. De aceea, mai ales de când sînt cu puterea în mână, întreprind căte numai le plesnesc prin minte, ca să-și sporească numărul și să-și asigure existența.

Căile ferate, care au să percurgă Câmpia, compatrioții maghiari sperează, că au să frângă puterea românismului de acolo și așa din Câmpie să „recucerească“ toată țeara muntoasă a Ardealului pentru maghiarism. Aceasta a transpirat și cu ocaziunea unei festivități la Zau, când în zilele aceste, a străbătut prima locomotivă până acolo.

Când ar fi să avem numai „recucerearea“ Câmpiei pentru maghiarism în vedere, nu ne-am lua osteneala a serie aceste și-ruri. Din capul locului, scim că aceasta e cu neputință.

Românul e cu mult mai puternic în Câmpie, decât ca tocmai „remaghiarisarea“ să-și facă sfîrșitul.

Teama noastră se referă la cu totul altceva.

Vedem, că de când compatrioții maghiari au luat fericirea patriei ei singuri în întreprindere, ne merge nouă și le merge și lor tot mai rău. Abstracțiune făcînd dela splendoarea amăgitoare pentru dînsii, că au puterea în mână, vedem că pauperismul s'a încuibat, se reslătește și de și tot mai mult în țeară. Și ceea-ce se întîmplă cu țeara peste tot, negreșit, că se întîmplă și cu Câmpia. Ne temem dar', că „înțelepciunea politică“ a compatrioților, dacă nu vom avé grije, va cuceri Câmpia, nu maghiarismului, ci pauperismului.

Este datoria noastră a tuturor, ca să prevenim astfel de primejdii, până-ce mai este cu putință. Datoria cea mai înțelegătoare însă este pentru aceia, pe care îi privește în linia primă. Acestia ar fi bine,

ca să nu scape din vedere nici o întreprindere, nici o mișcare din partea locului, fără de a taxa după-cum merită și a o denunța publicului. Este foarte necesară procederea aceasta, pentru-ca la timpul seu, dacă e de lipsă, să se recomande și remediul corespunzător.

„Economul“ din Cluj este un mijloc foarte eficace de a preveni primejdia din cestiune și de aceea trebuie sprijinit din toate puterile. Însă numai singur „Economul“ nu ajunge. O societate agricolă pentru ridicarea agriculturii români este în Câmpie indispensabilă.

Dacă Maghiarii clădesc linii de căi ferate prin Câmpie, pentru-ca să o „recucerească“ maghiarismului, noi sîntem datori nouă și patriei să căutăm a folosi căile ferate, că să ne mîntuim pe noi, să mîntuim patria de primejdia pauperismului.

Se vor pune compatrioții să ne împedece? Noi să nu tăcem. Să-și denunțăm, căci doar' lumea nu e bătută cu scânduri.

Revistă politică.

Sibiiu, 26 Iunie st. v.

Bulgaria își are în sfîrșit principele. În ședința sa de ieri, Sobranția a ales în unanimitate de principe pe prințul austriac Ferdinand de Coburg. După toate scirile ce sosiau din Sofia relativ la alegerea de principe, se putea prevedea, că rezultatul sforțurilor de două zile ale marelui adunări naționale bulgare va fi alegerea acestui prinț, care de mai nainte s'a fost declarat de gata a primi coroana de principe al Bulgariei. Ce va mai urma de aci înainte, nu se poate prevedea. Deocamdată punem sub ochii cetitorilor nostri în extras un articol al diarului „Neue Freie Presse“, care poartă data de 6 Iulie n. și care, prin urmare, s'a fost scris cu o zi înainte de a se scî rezultatul alegerii de principe.

„Ziua de mîne — își începe diarul din cestiune articolul seu — se va face de o însemnătate serioasă pentru viitoarea desvoltare a politicei europene. Scirile din Sofia exclud orice îndoeală, că Sobranția va proceda la alegerea unui principe, că prințul de Coburg va fi invitat a se urca pe tronul, de pe care a fost răsturnat Alexandru de Battenberg; că nepotul lui Louis Philipp e hotărît a intra în acest joc hasard, a părăsi comoditatea frumosului seu palat, a jertfi juvénilele plăceri ale unui oficer pentru grijile și primejdiile unui domnitor. Astfel stăm imediat înaintea unei a treia revoluțiuni în Bulgaria. A fost o revoluțiune, când princi-

Foița „Tribunei“.

Posacul bun de inimă.

Comedie în 3 acte

de Carlo Goldoni.

Tradus de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu.

Actul III.

(Urmare și fine.)

Scena IX.

Marta, Pandele, Costică și Margareta.

Marta. — Eată-mă, stăpâne!

Pandele. — (Aspru.) Privește... acolo... iute; du-te, vezi, dă-i vre-un ajutor!

Marta. — Cicoană! cicoană! ce este?

Pandele. — (Dând Martei o sticlută.) Ține, ține; eată apă de Colonia. (Cătră Margareta.) Cum îți mai e?

Costică. — Ah, unchiule!...

Pandele. — (Se apropie de Margareta și îi dice răstit.) Cum îți este, cicoană?!

Margareta. — (Ridicându-se încet și cu o voce slabă și întreruptă.) Domnule, d-voastră sînteți prea bun ca să vă interesați de mine. Nu țineti socoteală de slăbiciunea mea; inima își face mișcările sale dela sine, îmi voi câștiga forțele mele, voi pleca, mă voi supune

nenorocirii mele. (Pandele se îndușează, dar' nu vorbește.)

Costică. — (Măhnit.) Ah! unchiul meu, ai suferi, ca...

Pandele. — (Cătră Costică, aspru.) Tu să taci! (Cătră Margareta răstit.) Rămâi în casă cu bărbatul d-tale.

Margareta. — Ah, domnule!

Costică. — (Înveselit.) Ah! scumpul meu unchiu!

Pandele. — (Serios, dar' fără mînie și luându-i pe amîndoi de mînă.) Ascultați-mă! Economiile mele nu erau pentru mine; voi le-ați fi găsit într'o zi: ei bine, folosiți-vă în această ocaziune: isvorul a secat; să aveți minte; dacă nu vă mișcă recunoștința, cel puțin onoarea vă va face să păziți datoria voastră.

Margareta. — Bunătatea D-voastre...

Costică. — Marinimia D-tale...

Pandele. — Destul!

Margareta. — Domnule...

Pandele. — Taci, limbuto!

Marta. — Domnule, D-voastră sînteți hotărît să faceți bunătăți: n'ați face ceva și pentru domnișoara Angelina?

Pandele. — (Cu voiciune.) Ei bine, și unde e?

Marta. — Ea nu e departe.

Pandele. — Este și peșitorul ei?

Marta. — Peșitorul ei?

Pandele. — Da; s'a supărat poate? Pentru aceasta nu mai voiesc să mă vadă? A plecat el doar?

Marta. — Domnule... peșitorul ei... e încă tot aci.

Pandele. — Să vină aci.

Marta. — Angelina și peșitorul ei?

Pandele. — (Iritat.) Da, Angelina și peșitorul ei!

Marta. — Foarte bine. Îndată, domnule, îndată. (Apropiându-se de ușă.) Veniți, veniți, copii mei; nu aveți teamă.

Scena X.

Grigore, Valeriu, Angelina și cei diși. Pandele. — (Veșd pe Valeriu și pe Grigore.) Ce e?... Dar' celalalt ce caută aici?

Marta. — Domnule! sînt peșitorul și martorul.

Pandele. — (Cătră Angelina.) Apropie-te.

Angelina. — (Se apropie tremurînd, și vorbește cu Margareta.) Ah! cumnată, cât sînt de datoare să-ți cer iertare!

Marta. — (Cătră Margareta.) De asemenea și eu, doamnă!

Pandele. — (Cătră Grigore.) Vino încoace, domnule peșitor. Ce este? ești tot mînios?

Nu voiesc să vii?

Grigore. — Vorbesci cu mine?

Pandele. — Da, cu tine.

Grigore. — Iartă-mă; eu sînt numai martorul. Pandele. — Martorul!

Grigore. — Da, o să-ți explic secretul. Dacă m'ai fi lăsat să vorbesc...

Pandele. — Secretul! (Cătră Angelina.) Ce! sînt și secrete la mijloc?!

Grigore. — Ascultă-mă, prietene. (Serios și hotărît.) Tu cunoci pe Valeriu; el a sciut nenorocirile acestei familii; a venit să ofere averea sa d-lui Costică, și mîna sa Angelinei. El o iubesc, doarece se o iee fără zestre, și se o înzestreze cu un venit de 12.000 (douăsprezece mii) de franci pe an. Firea ta îmi este cunoscută; sciu că ție îți plac frumosele acțiuni; pentru aceea l'am oprit aci, și 'mi-am luat asupra să 'ți-l present.

Pandele. — Ei, tu n'aveai nici o înclinațiune? M'ai mințit! (Destul de supărat, și cătră Angelina.) Ei bine, nu voiesc ca să-l iei! aceasta este o înșelătorie din amîndouă părțile: eu nu o voi suferi nici odată!

Angelina. — (Plângînd.) Scumpul meu unchiu...

Valeriu. — (Pasionat și rugător.) Domnule...

Costică. — D-ta ești atît de bun!...

Margareta. — D-voastră sînteți așa de mar-

rinosi!...

Marta. — Scumpul meu stăpîn!...

Pandele. — (Afurisită firea mea.) În sine și mișcat.) Nu pot să țin mînia ori-cît aș voi.

pele Alexandru fu adus din castelul seu de lângă Marea-Neagră, spre a se pune în fruntea răscoalei din Rumelia-orientală; a fost o revoluțiune, când o bandă de soldați mituiți prin bani năpădi în residență asupra principelui și prin amenințare cu moartea îl sili la abdicatiune, și este o revoluțiune, când un prinț ia în mână frânele unui guvern, a cărui putere nu e legitimată prin lege. Ferdinand de Coburg numai din grația poporului va pute deduce temeliile puterii sale, numai prin o violare a tractatului de Berlin va pute intra în Sofia, și alegerea lui este expresiunea rezoluției Bulgarilor, de a-și croi de aci înainte ei înșiși soarta, nemai ținând cont de pedecile, pe care le pregătesc paragrafi și cătușele de hârtie. Acest curajiu e foarte periculos.“

După-ce „Neue Freie Presse“ expune pe larg toate fazele, prin care a trecut cesiunea bulgară dela resturnarea lui Alexandru de Battenberg până acum la întrunirea marelui Săbătură bulgară în scopul, de a-și alege un principe, ține, că tinărul prinț în grija sa, ce trebuie să o aibă chiar pentru viața sa, în supărarea, ce pot să i-o pregătească raporturile interne, după-ce va fi trecut și beția săptămânilor de miere, în dispoziția neplăcută, ce o produce o aventură politică, va trebui să caute o sancționare a coroanei sale.

Și aceasta nu o va ajunge fără Rusia, — termină diarul vienez. — Fi-va oare Țarul inclinat să o facă aceasta? Dela răspunsul la această întrebare atîrnă poate pacea Europei. Se mai ofere odată pentru Rusia un privilegiu favorabil, spre a cuceri Bulgaria moralicesce. Prințul de Coburg va semăna lutului moale, pe care îl formează olarul, la casă că Rusia nu-l va respinge brusc și nu-l va sili a privi singura garanție a stăpînirii sale în îndemnul ce-l are poporul pentru independență. Dacă însă Bulgaria nu se va face o țeară amicală, ci o țeară cucerită; dacă Rusia nu se mulțumesc a diriga în Bulgaria, ci se opintesc a o posedea; dacă nu va respecta autonomia acestei țări, ci va coordina Sofia Varșoviei, — atunci alegerea de principe va provoca un pericol serios pentru Europa, atunci Rusia va face toate, spre a împedea o liniștire a Bulgariei și spre a face amare zilele prințului de Coburg în principatul seu. Rusia cu greu se va pute împăca. Ea mai ține încă la vechia devisă a lordului Temple, care sună: *Treccere!* Cabinetul rusesc va face tot ceea ce îi stă în putere, spre a pregăti principelui de Coburg soarta lui Alexandru; va amenința, demonstra și intriga. Ce e drept, prințul de Coburg va fi ales de principe, dar încă tot n'avem să ne temem de o debarcare a trupelor rusesci în Burgas. Dacă însă nici n'avem să ne temem de un extrem, totuși amenință o schimbare serioasă. Bucuria, ce se va manifesta mîne în Bulgaria, trebuie să deștepte temeri grele în inimile diplomaților. Stăm înaintea culmii dramei bulgare.

„Pol. Korr.“ primesce din Cetinie acea împărtășire importantă, că în curînd se va efectua o apropiere între Sîrbia și Muntenegru. După reîntoarcerea principelui în capitală se vor lua la desbatere pașii, cari ar fi potriviți a restabili între amîndouă statele relațiunile de prietenie, care au existat și mai înainte și care corespund intereselor comune.

Eu m'as pălmui singur. (Cu toți repetă rugăciunile lor și-l încungiuță.) Tăceți, lăsați-mă! să vă iee dracu! — Să-și o iee! dacă e așa. Marta. — (Tare.) Să o iee fără zestre? Pandele. — Cum fără zestre? (Aspru către Marta.) Eu aș mărita pe nepoata mea fără zestre?! Nu sînt eu poate în stare să-i fac o zestre?! Cunosce pe Valeriu, acțiunea generoasă ce a venit să o propună, merită o răsplătă. Da, el va avea zestre și cei o sută de mii de lei, pe care i-am făgăduit Angelinei.

Valeriu. — Căta grație! Angelina. — Căta bunătate! Margareta. — Ce inimă! Costică. — Ce exemplu! Marta. — Trăească stăpînul meu! Grigore. — Trăească bunul meu prieten! (Toți îl încungiuță, îl copleșesc de mîngăieri și repetă laudele lui.)

Pandele. — (Se încearcă să se scape de ei, și strigă tare.) Pst, pst, pst! (Cheamă.) Petriche!

Scena XI.

Petriche și cei diși.

Petriche. — Domnule! Pandele. — Cîna se va ține în iatacul meu; toți sînt poftiți. — Grigore! noi într-aceea vom juca o partidă de șac.

După o depeșă din Londra, Rusem-Pașa mai dă și acum expresiune așteptării, că Sultanul va ratifica convenția anglo-turcească privitoare la Egipt.

Correspondențe particulare ale „Tribunei“.

De sub muntele Găina, în Munții-Apuseni, 4 Iulie n. 1887.

În nr. 139 al „Tribunei“ a. c. este publicată o corespondență din Câmpeni despre alegerile dietale din cercul Trascăului, prin care se face cunoscut atât rezultatul alegerii, cât și aceea, că din pretura Câmpenilor s'au dus 70 alegători români la acea alegere, constatînd totodată că 90% a alegătorilor din acel cerc electoral sînt în pretura Câmpenilor.

Luînd aceste în considerațiune și cugetînd la întreg numărul alegătorilor din cercul electoral al Trascăului trebuie să constatez, că chiar puțini alegători au rămas acasă, și cronica va trebui să tragă seamă de nefundată mulțumită a corespondentului, care voesc a-și arăta oare-care mulțumită, că totuși au mai rămas câțiva și pe acasă, neparticipînd la banchet.

Corespondentul nu numără și nu crestează întru nimic purtarea judeilor și a notarilor comunali, se vede că-i excusă de a fi comis ceva păcat; dar' pentru aceea se înhață de nise învătători și pe aceia fi și produce publicului drept nise mari păcătoși, și nici în gând nu-i vine a aminti despre necorecta purtare a celor doi delegați la conferența națională, care nici n'au cutezat a se prezenta înaintea alegătorilor din cerc, cu toate că ambii mai puțin au să-și teamă pozițiunea sau pînea lor. Dacă un protopop în tractul seu nu cutează a se afirma cu programul național, la care s'a angajat cu cuvîntul de onoare dat națiunii, apoi ce așteptați dela nise dascăli, pe cari chiar oficiile bisericesci i-a predat puterii solgăbirăresci, căci au părăsit lupta pentru apărarea fondurilor scolare, și au lăsat ca venitele acelora să ajungă pe mîna birărilor comunali, cari sînt chiar chemați — după corespondentul de sub întrebare — a nu ține cont de cauza poporului românesc și a se pune sub serviciul lui Mufti-Pașa. Aci este întrebarea, de când și de unde au căpătat notarii, birăii și cei doi delegați cu președintele clubului alegătorilor români din acest cerc un absolut în formă papistă?

Am întîlnit în zilele trecute pe un nemeș din familia Pop din Vidra-de-jos, despre care corespondentul afirmă, că aceia nu sînt Români — ci că sînt numai nemeși. 'L-am întrebă, că fost-a la alegerea din Trascău și 'mi-a spus, că a fost, căci toți bocotanii — adică fruntașii satelor s'au dus acolo, „apoi eu sărac de mine, de ce să nu mă fi dus cu atari oameni fruntași. Dar' eu n'am știut, că aceea nu e bine“. Nemeșul meu era pe jos și ducea un cal de căpăstru, care cal era încărcat cu cercuri de tufă. Poftim aspectul unui nemeș din Vidra-de-jos! În inima acestora nu-i nici simbură de simț aristocratic, el este un simplu ciubărar ca și ceilalți.

Nemeșii adevărați din Munții-Apuseni sînt cămătăarii și fariseii, pe cari corespondentul din înalte considerațiuni nici că-i amintesc, ci din contră se vede, că voesc a-i tîmăia pentru ținuta lor față cu apucăturile șirete ale șefului preturei.

Eu ca simplu gregar în lupta comună l'am ocărit pe bietul nemeș pentru participarea la un act nenațional, și desvîltându-i causele, care ne impun nouă rezervă față cu alegerile dietale, el tare s'a mîhnit de fapta lui și 'mi-a răspuns, că de i-s'ar fi spus, mai bine se ducea în țeară „cu cercuri de legat ciubăre.“

Cei ce știu ceti mai toți s'au dus, și după ei au mers ceilalți nesciunitori de carte, seduși prin autoritatea cărturarilor. Astfel de procedere se poate subsuma sub proverbul român „lumină sub obroc“, și cei doi delegați ai alegătorilor români din cercul Trascăului și-au ascuns talentul în pămînt.

Dacă poporul din Munții-Apuseni numai astfel de părinți și conducători are ați în sinul seu — are eară să-și o atribue purtării proprii, prin care după exemple scandalose pornind, a lăsat a se seduce și a se închina celor fățarnici, eară pe binevoitorii sei i-a respins și i-a necunoscut. Demoralizarea acestui popor viguros provine dela purtarea cărturarilor de ați, cari, deși în parte s'au asbîtinut dela alegerea din Trascău, totuși ei sînt aceia, cari au dat pe mîna solgăbirăului materialul mării sale în favorul br. Huszár, și dacă vor merge și mai departe astfel lucrurile, speriez, că în restimp de un an „Mufti-Pașa este decorat pentru meritele căștigate în orașul Iancului.

Așa progresăm noi, pe cari ne-au crescut părinții, fosti iobagi cu mari cheltueli, și unii cari au ajuns chiar la demnitatea de avocat, ca să apere pe popor cu legea la mîna, să aspireze în fosta calitate de membru al conferenței naționale de mai nainte a fi vice-președinte la alegerea de deputat dietal ales la Budapesta, care dietă voesc cu toate puterile a ne maghiarisa — dacă ar pute.

S'a dus chiar în deputație la Cluj, pentru a bineventa pe alesul deputat Ferencz Iozsef, episcopul unitarilor.

Acesta este adevărul din Munții-Apuseni.

Nu aș dori să mă reflectez, căci durerile de acesta soi sînt dupe și eu numai după mai mulți ani de așteptare la îndreptare am cutezat a eși cu aceste enunțaiuni, spre a corege în câțva cursul gândirilor oamenilor.

Ați învătăorii confesionali din acest ținut numai cu ajutorul biraiilor și al solgăbirăelor își scot salariile, și ca să poată ajunge la dreapta lor leafă, apoi trebuie să peregrineze la Tărsău — și atunci se face dreptate.

Unde ești, autonomie bisericească? Unde sînt fondurile asigurate scoalelor, și unde s'a ascuns bărbăția conducătorului acestui tract protopopesc? Nu vedem urme de aceste și mare poate fi scărba, când preoții și învătăorii pot trece pre lungă casa delegatului național și șefului lor în drum către Tărsău la tîrgul de selavi.

Mai că nici mai poți să te plîngi asupra asupririlor din partea străinilor, când vezi cu ochii, că ai nostri nu numai că nu se expun pentru cauza românismului, dar' nici datoria națională nu i-o împlinesc. Ce să mai cugeti însă, când o grămadă de oameni din Bucium-Poeni, pre lungă o rea conducere sufletească, avînd un preot bun numai de speculații, cădura în păcat și la robie grea, ear' tot pentru denunțarea celui preot se mai făcu în Mogoș vîrsare de sînge în anul trecut și, ca pupăză pe colac, se mai dejudecără din Mogoșeni vre-o 16 inși la robie? Este aceasta onest, ca pentru dobîndă de vre-o 5—6 fl. să se întîmple astfel de lucruri din partea unui preot român, avut preste măsură? Poate suprema autoritate bisericească a mai suferi un om de acest soi, care ca posesor de regale își caută numai propriul seu căștig?

Basa morală scădînd prin aceste aspecte, deruta nu a putut să mai întîrzie și mari sfîrșiri și abnegațiune se cer, ca să ne putem consolida, dar' mai nainte de toate se recere a ne cunoaște noi pe noi înșine. Argus.

Din comitatul Torontalului, Iulie 1887.

Mai dică cineva, că sub constituționalismul maghiar nu ni s'a creat nouă Românilor o stare, care-i împune întrebarea: dacă n'ar fi mai de preferit un absolutism, în sensul strict al cuvîntului?

Te înfiozezi, cetînd neîncetat corespondențele pline de amărăciune contra actualelor stări de lucruri!

Nelegiuirile îndurate cu ocaziunea restaurării parlamentului constituțional-maghiar ne-au putut convinge pe deplin, că noi Români nu mai atunci vom fi în stare a ne demite în luptele electorale, dacă se vor fi schimbat actualele împrejurări.

Procedura cea bruscă a organelor administrative sub decursul alegerilor ne-a încredințat, că de jos până sus, dela diurnist până la fîșpan, toți s'au înarmat în contra noastră.

Zădarnice au rămas toate amenințările legale, din partea celor nedreptățiți.

Zădarnice au rămas insinuările telegrafice capului partidei, numită „liberală“. Corifeii guvernului tot mai departe au mers în călcarea de drept și în vîtmarea bunului simț al bietului țeran.

Toate acestea ne dovedesc, că din adins s'a preparat o luptă crîncenă în contra Românilor, cu intențiunea, ca să ne desbrace de dreptul cel mai sfînt cetățenesc.

Dovedească contrarul acei domni din inteligența noastră: preoți, învătători etc., cari n'au pregetat, cu votul lor, a sprigini actualul guvern poreclit „liberală“.

Este o pierdere de timp a mai înșira aci preoți și învătăorii din cercul Bega-St.-György, cari nu s'au rușinat a participa la alegerea, sau mai bine ăis proclamarea deputatului cercual, căci numai alegere nu se poate numi, întîmplîndu-se tot actul alegerii în urma unei comande mai înalte. Cu toate acestea, dacă o fac, o fac numai pentru a-i face pe respectivii domni preoți și învătători responsabili înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor pentru păcatele acelor alegători, cari sau din nesciință, sau din lipsa de luminare, contra voinții fraților lor, — în loc să fie pasivi, — au participat la alegere.

Acei domni sînt: veteranul preot din Toracul-mic, Georgiu Bugarin, cu ambii învătători tot de acolo: Georgiu Sîrb și Lazar Trailescu. Preoții Nicolae Magda, Georgiu Popovici, împreună cu învătăorii din Ecica-română. Preotul: Nicolae Raichici, cu învătătorul seu Iosif Annica din Iancahid.

Învătăorii: Petru Avrămuț și Moise Avramescu din Toracul-mare. Afară de acești domni, har Domnului, n'au participat alți preoți sau învătători.

Numiților le dic: să le fie de bine...!

Curiosul.

Cronică.

Numiri. Ministrul reg. ung. de justiție a numit: de judeci de pace: pe proprietarii Ladislau Șimon și Atila Mózsai: cel dintău pentru teritoriul comunelor neîmpreunate, ear' cel din urmă pentru teritoriul comunelor împreunate din notariatul cercual al Fratei, comitatul Cojocnei; de vice-notar la tribunalul reg. din Chichinda-mare: pe Francisc Rehák, până acum practicant de drepturi la același tribunal; de scriitori: la judecătoria cerc. din Șiria: pe Benő Hinner, fost diurnist la jud. cerc. din Arad; la judecătoria cerc. din Chișineu: pe Alois Rozgonyi, până acum diurnist la tribunalul reg. din Arad.

O supărare nostimă. În mai multe rînduri acum guvernamentalii dela Cluj și-au dat de gol supărarea, pe care li-o fac schimbările petrecute în redacțiunea „Tribunei“. În adevăr însă „Tribuna“ n'a avut până acum decît doi redactori responsabili. Dintru început a subscris Ioan Slavici ca redactor răspundător. De-oare-ce însă Ioan Slavici adese-ori lipsia pe timp de mai multe zile din Sibiu, a primit Cornel Pop Păcuraru definitiv răspunderea, pe care o și are până în ziua de astăzi. Precum scim însă, Cornel Pop Păcuraru a trebuit să merge pe timp de un an în concediu la Năsăud. Pentru timpul acesta trebuia dar' să fie suplinitor, ear' suplinitorii au fost la început Septimiu Albini, ear' în urmă Aurel Popa. Acum, în sfîrșit, după-ce Cornel Pop Păcuraru s'a întors din concediul năsăudean, d-l Aurel Popa a încetat a-l mai suplini, și trebuia să fie cu atît mai virtos dispensat de sarcina aceasta, cu cît e timpul secerișului și d-l Aurel Popa e proprietar, care-și caută el însuși moșia. După-ce un om a stat înșe timp de un de zile cu concediu involuntar la Năsăud, e drept, e chiar foarte necesar să mai iee un concediu de câteva săptămîni, și Cornel Pop Păcuraru a plecat la băi, ca să-și restaureze sănătatea, care e foarte sdruncinată. În timpul acestui concediu e suplinitor de Pompiliu Piposiu, alt membru al redacțiunii.

Precum se vede înșe, guvernamentalii din Cluj ar fi foarte fericiti, dacă nu s'ar mai găsi oameni de valoare gata de a primi răspunderea pentru „Tribuna“. 'La supărat, că s'au găsit totdeauna suplinitori pentru Pop Păcuraru, i-a supărat, că Pop Păcuraru, eșind din temniță, s'a întors ear' la redacțiunea „Tribunei“ și i-a supărat, că și acum a găsit suplinitor.

Diarul din Cluj mai afirmă și o inexactitate. Dice că numele Ioan Slavici a dispărut de pe „Tribuna“ atunci, când Pop Păcuraru a plecat în temniță. Nu-i adevărat! Numele acesta a fost șters atunci, când pentru un lucru de nimic doi oameni de treabă, Septimiu Albini și Ioan Slavici, au fost tiriti după pofta unui om ca Nyárádi Simon pe la Cluj, ca să-și cheltuească banii și să se sbuciume de geaba. — Dacă ar fi vorba de lucruri serioase, sîntem aici destui oameni, care stăm încheiați ca o falangă; atunci însă, când vedem, că numai șicane se fac, e destul un om, omul, pe care-l cere legea.

Ear' acesta, — guvernamentalii se nu-și facă iluzii ridicole, — acesta se găsește totdeauna în mijlocul unui grup de oameni, care n'au să se teamă decît de violență, fiindcă pe dreptate nimeni nu poate să le facă nimic cîtă vreme stau pe base legale.

„Străini“ în Sibiu. În Nrul 156 dela 6 Iulie al lui „Kolozsvár“ se scrie: „Numerii lui „Tageblatt“. Această foaie germană publică următoarele date: Numărul elevilor dela scoala ev. din Sibiu în anul scolar expirat a fost de 571, dintre care 501 evang., 43 rom.-cat. ș. c. l., ear' după naționalități: 540 Germane, 9 Maghiare, 15 Române și 7 mestecate. Nu scim, dacă „Tageblatt“ a compus acești numeri sau direcțiunea scolară, ne îndoiim însă despre adevărul lor. Ar fi curios, dacă în Sibiu s'ar afla atîția străini“. Așa „Kolozsvár“. — Ear' „S.-D. Tageblatt“ răspundînd ăice: „Nouă ni se pare, că în capetele locuitorilor din redacția lui „Kolozsvár“ nu sînt toate în rînduială.“

Lupta pentru limbă în Ungaria. Sub această semnătură aflăm în „Pester Lloyd“ o notiță caracteristică: În comuna Perbál, comitatul Pesta, Maghiarii și Slovaci de aici de zile se dușmănesc, din cauză că Maghiarii se silesc a obține ca, amăsura numărului lor în biserică catolică, să se țină slujba și în limba maghiară, nu numai în cea slovacă. În zilele trecute se prezentă la episcopul Pauer din Alba-Regală o deputațiune a catolicilor maghiari din Perbál, care accentuă, că în acea comună iritațiunea este mare și poate avea urmări triste, dacă nu se va aplană cearta pentru limbă la timp. La aceste episcopul se fi răspuns: „Omorîți numai câțiva oameni, că apoi va aplană tribunalul afacerea“. E vorba, că Maghiarii

vor cere dela comitat ajutor pentru respectarea legitimei lor dorințe. Din parte-ne adăugăm, că episcopul Pauer a mai dat și la alte ocazii dovezi, că nu este cuprins de curentul sovinit maghiarizator.

*

Urșii au omorât în comuna Papolez (com. Treiscaune) în luna Iunie 4 cai și 3 vite și au vlnerat cinci vite.

*

Holera. După-cum se telegrafează din Triest, în Sicilia ear' a erupit holera. În comuna Rocello, aproape de Reggio, într'una din zilele trecute s'au îmbolnăvit într'o di 17 persoane, dintre care 9 au murit. Holera s'a importat prin matrozi din Catania. Între locuitori e panică mare.

*

Înnecat în vin. Di Simonet, mare proprietar de vii în Bordeaux auzi în zilele trecute, că grindina 'i-a nimicit toată recolta anului. În anii trecuți acum avu mari pagube din cauza filoxerei, ear' dîsul mahnit de atâtea pierderi își propuse a se omori în mod de tot original. Invită adevă o societate mare de prieteni, pe cari îi trată cu vinurile cele mai alese, ce curgeau șiroaie. După un timp se depărta din casă și cînd, urmați 'mi după 1/2 oară în pivniță și vîrșii uimi de conținutul unei buți. Mergînd apoi prietenii în pivniță îl aflară pe Simonet într'o bute plină cu vin de Bordeaux, ce era așezată în fund, ear' fundul de sus îi era astfel înțecut, de se putea ridica — în această bute îl aflară înecat în vin.

*

D-na Pulheria Conta, fiica protoereului român N. Conta, a depus în Paris examenele de doctorat în medicină cu cel mai strălucit succes, dice „Le Matin”, organul parisiian. „Le Journal de Medicine” publică un extract din tesa d-nei Conta, care tratează despre „Le mal de Pott au dessous de la moelle, ou mal de Pott lombo-sacré”, și adaugă: „În această lucrare, care face cea mai mare onoare unia din cele mai bune eleve ale facultății din Paris, autoarea a studiat una din varietățile cele mai interesante ale Pottului, aceea, care ocupă regiunea sacrală”.

*

Regina Natalia în Yalta a primit, după-cum dice „Pol. Korr”, o deputație a societății slave de binefaceri, care 'i-a predat publicațiunile societății. Conducătorul deputațiunii Tolstoi în cuvîntarea sa a serbătorit pe regina, ca pe spriginoarea unirii celor două națiuni slave, ear' regina a răspuns accentuînd iubirea ei calduroasă pentru Rusia. După-cum se vorbește din isoare pretinse autentice, primirea acestei deputațiunii este a se reduce la inițiativa proprie a reginei și cercurile competente din Belgrad n'au avut nici o cunoștință prealabilă despre aceasta.

*

Manevrele cele mari ale armatei italiene vor avea loc în provincia Emilia dela 25 August până la 6 Septembrie. Trupele concentrate sub comanda adjutantului general Palavicini vor fi trecute în revistă de către regele Umberto în prezența oficerilor străini invitați.

*

Parlamentul englez și onoarea feme-ească. Ca explicațiune a telegramii noastre de alaltăieri, adăugăm aici următoarea notiță telegrafică din Londra: Un polișt arestat în 28 Iunie seara pe Regentstreet pe miss Casz, o modistă, sub cuvînt, că este prostituată, ce ar fi molestat mai mulți domni pe stradă. Ea asigură pe polișt, că este inocentă și că trebuie, că se înșeală în persoană, dar' cu toate aceste fu arestată. În ziua următoare poliștul își repetă acuza înaintea judelei de poliție. Acusată și acum susținu, că este nevinovată și că o confușiune neexplicabilă trebuie să fie la mijloc. Modista, la care miss Casz era în condițiune, voia să depună în favorul acuzatei și să documenteze greșeala poliștului, dar' judele o respinse în mod brutal. Miss Casz fu dojenită aspru și amenințată cu închisoare, dacă se va mai arăta în Regentstreet. Atât dînsa, cât și modista, la care lucra, protestară în contra acestei stigmatizări a moralității și declarară de falsă acuza poliștului. În această cauză fu interpellat ministrul pentru ultragiurarea justiției din partea judelei de poliție. Ministrul de interne la început nu voia să concedă cercetarea, dar' după-ce interpellă și Chamberlain, ministrul răspunse în termeni, cari se puteau privi ca o promisiune, că va ordona cercetarea. În ziua următoare ministrul ear' se încercă a refusa cercetarea. După aceasta interpellantul, susținut de membrii din toate partidele, propuse suspendarea ședințelor, o propunere de altmintealea numai formală, pentru-ca lucrul preste tot s'ajungă la discuție. Oamenii de cea mai mare importanță din toate partidele luară parte la discuție și numiră procedura judelei de poliție și a ministrului infamă. Ministrul se încercă să apere pe judele din cestiune, apoi promise cercetarea, dar' chiar și cei mai credincioși aderenți ai guvernului priviră declararea ministrului de nesuficientă și nu votară, sau votară contra guvernului, care rămase în minoritate. „Times” dice referitor la cele întemplate: „Nici odată nu va fi lege în Anglia, că cuvîntul unui polișt are mai multă valoare, decât cuvîntul altui cetățean.”

*

Filologul A. Fr. Pott, profesor la universitatea din Halle, a murit, călele trecute în etate de 85 ani. Pott se dice, că între toți filologii din prezent a avut cele mai extinse cunoștințe de limbi.

*

Bibliografie. „Romänische Revue”. A apărut fasc. V.—VI. pro Maiu—Iunie 1887 (III. Jahr-

gang). — Cuprinsul: Die Romänische National-Conferenz zu Hermannstadt: I. Die Konferenz und die Wahlen. II. Die Verhandlungen der National-Conferenz von 7 bis 9 Mai. (1 Tag: Eröffnungsrede des Präsidenten, Bericht des Central-Comité's; 2 Tag: Rede des Referenten, Resolution.) III. Vom Central-Wahlcomité, Aufruf an die rom. Wähler. — Rundschau: Ein Brief Alex. Moesony's. — Die Rumänen im Oberhause. — Rudolf Bergner's „Romänien”. — Die Chronik des Huru u. die grosse militär. Expedition in die Moldau des ungar. Königs Ladislaus Cumanus ad reducendos Cumanos fugitivos. (Ein in der Geschichte Ungarns, sowie der Nachbarländer Geschwiegenes historisches Faktum.) Von Sim. Manguica. — V. Alexandri's Festgedicht zum 10 Mai 1881. (Königskrönung in Bucuresci.) Deutsch v. Fischer. — Der Blumenheld. (Aus der Märchensammlung „Povesti populare romänesci” de Dr. Ion. al lui G. Sbiera. Cernăuți, 1886.) Uebersetzt von Elena C. Densușian. — Vom Baräth-Jubiläum. — Von der Academia-Romänă. — Literatur und Kunst: Durch die Jahrhunderte, von Carmen Sylva. — Cu 1 Iulie se începe un nou abonament la această revistă politică-literară, care mai cu seamă astăzi, după-ce prin alegerile din urmă a cauzat națională română nu mai are reprezentanți în parlament, va avea o însemnată înțoită, fiind unicul organ de informațiune al Romänilor din Ungaria și Transilvania. „Romänische Revue” se trimite în mai multe sute de exemplare gratuite cercurilor politice și literare din țeară și străinătate și a făcut cauzei române deosebite servicii, apretate și din partea conferenței dela Sibiu. Abonamentele (pentru Austro Ungaria cu 8 florini, pentru România cu 25 lei în a. pe an) se fac la „Direction „Romänische Revue” în Resicza, Banat”.

Cestiuni scolare.

Cacova-Ierii, Iunie 1887.

Vestile bune interesează pe stimatul D-Voastru public. Va fi deci la loc să abat pe câteva minute atențiunea publicului în direcțiunea culturală.

În protopresbiteratul Lupsei este o subreuniune de învățători. Deși în condițiuni nu prea favorabile, această subreuniune, avînd în frunte pe capul tractului, își urmează cu multă stăruință activitatea sa pe terenul prescripș de statutele ei. Dovadă rezultatele ce s'au putut obține până acum, dovadă decursul adunării generale, care est-timp s'a ținut în comuna noastră la 14 și 15 Iunie v., o comună aproape de opidul Iara, cu locuitori curat români.

Decursul acestei adunări îl voiu descrie în puține cuvinte.

Diua I, cu adevărat a fost și de rară serbătoare, ca și care la noi nu s'a prea vîdut. Încă de dimineață o lume întreagă alerga la s. biserică, bărbați, femei și copii, toți îmbrăcați în haina ce ei o au mai scumpă, se asiste la serviciul d-deesc. Săvîrșit serviciul d-deesc, la fine s'a slugit parastas în memoria marilor decedați, mecenafii Romänilor gr.-or. din Ungaria și Transilvania, Andreiu Șaguna, Emanuil Gojdu și Dimitrie Andronic, după care Pär. protopop I. Danciu a roștit un cuvînt ocașional.

Apoi ne-am adunat în sala de prelegeri dela școala gr.-or. din loc, apucându-ne de lucru numai decăt. În ședința primă se presentară mai multe teme lucrute, care se deteră spre opinare comisiei consistătoare din membrii S. Samoilă, I. Pascu și I. Vesa. Notarul comitetului ceti raportul despre activitatea aceluia în decursul anului. Ședința II, de după amădi, se petrecu cu dezbateră asupra raportului, ce V. Gan 'l-a prezentat despre decursul examenelor de vară pe la școalele gr.-or. din tractul protopresbiterat al Lupsei, în calitate sa de exmis examinator din partea adunării generale trecute și se luară cu privire la manualele ce au a se folosi în școala mai multe decisiuni. Tot atunci A. Muntean ceti disertația sa: „Unele defecte ale învățătorilor nostri.”

Aci se întrerupseră lucrările, avînd a se da loc de seară unei ședințe literare, menită pentru instrucție și distracție. Ședința aceasta o arangiă comitetul cu concursul mai multor membri. Programul ei fu acesta: 1. „Cuvînt de deschidere” de președ. subreuniunii. 2. „Hora Severinului”, corul învățătoresc. 3. „Mugur-Mugurel”, solo de V. Ionici. 4. „Urmările desfrîului”, cuvînt de V. Gan. 5. „Peneș Curcanul”, decl. de I. Pascu. 6. „Tudor Vladimirescu”, corul învățat. 7. „Lenea la poporul român”, disert. de A. Muntean. 8. „La arme” de Krüger, corul învățătoresc.

Ca dovadă despre interesul ce-l are poporul față cu lucrarea noastră, servească aceea, că el continu a fost cu noi, impresurînd localul școalei din toate părțile și încordându-și atențiunea spre ceea-ce vorbim și facem. Ear' cînd la ședința literară, — bărbați, femei și copii astfel s'au îmbuldit, încât sala nu-i mai cuprindea, ci de pe afară, din uliță chiar se auzia strigănd: „Să trăsască!” cînd vre-un punct al programei se termina.

Și cînd se finise deja programa, nu se depărtase încă poporul, formînd grupuri de grupuri, cari între sine se consultau.

Luni, diua a doua, s'a ținut ședința III. și cea din urmă. Atunci s'au cetit disertațiile: „Enunțarea metoadelor cetit-serisului și rezultatul aceluia” de Vas. Gan și „Ce poate face învățătorul din a sa parte, ca pruncii să practice bine școala?” de Sim Rotar. Prelegeri ceractice din regiune, comput și limba maternă au ținut în această ședință învățătorii Simion Samoilă și Andreiu Muntean etc.

Dintre hotărîrile aduse în această ședință amintesc una, ce cu mare însuflețire s'a primit. E

vorba, că pär. paroch din Ocolîșul-mare, Nistor Manciu, a surprins adunarea prin un ofert de 5 fl. v. a., menit drept premiu pentru acel învățător, care în decursul anului scolar viitor va excela cu propunerea industriei de casă în școala sa. Puși în agitație, membrii subreuniunii prin acest ofert, au hotărît a trimite din sinul lor pe învăț. Ioan Pascu la cursul de industrie, ce cu 1 Iulie n. s'a deschis în Ludoș, care întorcîndu-se să instrueze pe colegii sei în acest ram important pentru desvoltarea dexterităților pruncilor și pentru stîrnirea gustului pentru industrie la poporul român. Pentru acoperirea speselor învățătorului exmis la curs, s'a deschis între membrii o listă de subscripțiune. Momentan au subscris Sim. Morcan 2 fl., A. Muntean 2 fl., I. Pascu 1 fl., Vas. Gan 4 fl., V. Rusdea 1 fl., St. Bedeleian 50 cr., V. Ionici 1 fl., I. Vesa 50 cr. și pär. din loc I. Samoilă 1 fl.

Această sumă succesiv s'a înmulțit; și după informațiunile ce le am, ea se urcă deja la preste 24 fl. v. a., contribuind care de care dintre inteligenții acestui tract cu obolul seu pe altarul culturii poporului român.

Ca oaspeți erau de față parochii: N. Manciu din Ocolîșul-mare, Constantin Giurgescu din Rune, S. Morșca din Buru și I. Samoilă din loc, care au servit totodată și în biserică împreună cu reverendissimul domn protopresbiter. Dintre străini am vîdut pe pär. gr.-cat. din Iara și alți învățători gr.-cat., al căror nume nu-l știu.

În sfîrșit nu trebuie să trec cu vederea ospitalitatea dlor învățători din loc Simeon Samoilă și Stefan Bedeleian, care au avut bunăvoința a ne întruni preste tot decursul adunării la masa d-lor.

Un participant.

Asociațiunea transilvană

pentru literatura română și cultura poporului român.

Nr. 308/1887.

Proces verbal

al comitetului luat în ședința dela 16 Iunie st. n. 1887.

Președinte: Iacob Bologa, vice-președinte. Membrii prezenți: Dr. Il. Pușcariu, Z. Boiu, Constantin Stezariu, E. Măcellariu, I. Russu, G. Barițiu.

Secretar: Dr. I. Crișian.

Nr. 79. Direcțiunea școalei civile de fete în Sibiu prin adresa ddo 14 Iunie a. c. nr. 161 arată, că în urma unor împregiurări neatințate de școala, corpul învățătoresc s'a vîdut necesitat a schimba termenul examenelor și a-l strămuta pe Sămbătă în 25 Iunie n. a. c. astfel, ca examenele din obiectele fixate pentru diua de Luni în 27 Iunie să se țină Sămbătă în 25 Iunie, cu schimbarea, că după prînd, în locul examenului din limba franceză, musica vocală și instrumentală, să se începie de celelalte premergătoare, examenul din limba maghiară pentru toate clasele școalei civile, rămînînd pentru examenul din limba franceză, musica vocală și instrumentală timpul de Luni în 27 Iunie după prînd, ear' încheierea anului să se mute pe diua de 28 Iunie, și cere, ca comitetul să aproabe această modificare. (Ex. Nr. 305/1887.)

— Modificarea propusă cu privire la programul examenelor publice cu elevele din școala civilă de fete a Asociațiunii în Sibiu se aproabă.

Nr. 80. Direcțiunea despărțemîntului IV (Sebeș) al Asociațiunii transilvane prin adresa ddo 14 Iunie a. c. Nr. 5, arată, că în protocolul despre adunarea generală a despărțemîntului ținută în Pianul-inferior la 20 Noemvrie anul trecut așternut aici la 20 Martie a. c. s'a indus din eroare dl Dr. Ioan Mihail din Reșau în locul domnului Ioan Onescu din Reșau între membrii comitetului despărțemîntului și cere, ca aceasta să se ție la cunoștință, și să se îndrepte conform stării faptice. (Ex. Nr. 304/1887.)

— Conclul comitetului Asociațiunii transilvane ddo 8 Aprilie a. c. nr. 251 nr. 48, prin care se aproabă alegerea noului comitet al despărțemîntului IV (Sebeș) se modifică în sensul cererii ddo 14 Iunie a. c. nr. 5 al direcțiunii numitului despărțemînt.

Nr. 81. La propunerea secretarului II comitetul decide:

— Să se însărețineze direcțiunea despărțemîntului IV (Sebeș) a răspunde fără amînare la adresa comitetului ddo 8 Aprilie a. c. nr. 145.

Nr. 82. Dl G. Barițiu, prim-secretarul Asociațiunii, prin adresa ddo 16 Iunie n. a. c. dă informațiuni interesante și instructive despre întocmirea și provederea școalei superioare de fete și a preparandiei de stat de fete din Cluj în scopul orientării noastre cu privire la școala civilă de fete a Asociațiunii, prezentînd și programele examenelor publice pro anul 1886/7 cu elevele numitelor școale. (Ex. Nr. 307/1887.)

— Se ia cu mulțumită spre sciință acest raport, ear' programele prezentate de dl raportor dimpreună cu o copie a adresei sale se transpun direcțiunii școalei civile de fete a Asociațiunii spre folosire.

Nr. 83. Dela ședința premergătoare au incurs la comitet următoarele taxe:

a) dela d-nii Voda Andreiu în Ormeniș taxa pro 1887 5 fl.; Stefan Crișianu în Teiuș pro 1887 5 fl.; Ioan Stanca în Vinul-de-jos pro 1887 5 fl.; Petru Roșca în Fizes-Sănpetru pro 1887 5 fl.;

b) dela dl Stefan Moldovan, preposit în Lugoj a incurs suma de 10 fl.

— Spre sciință.

Nr. 84. Dl Ioan Dragoș, candidat de avocat în Sătmăr, donează prin mijlocirea d-nului Dr. R. Roșca, redactor în Sibiu, pe seama bibliotecii Asociațiunii 9 broșuri din opul „Szabad-

ságharczunk”, de Jakab Elek și 18 broșuri din opul „Magyarország függetlenségi harca”, de Gelich Richard.

— Cu mulțumire spre sciință.

Sibiu, d. u. s.

Iacob Bologa m. p.,
v.-president.

Dr. I. Crișian m. p.,
secretar.

Autenticarea acestui proces verbal se încrede d-lor Dr. Il. Pușcariu, Z. Boiu, G. Barițiu. S'a cetit și autenticat.

Sibiu, în 18 Iunie 1887.

Dr. I. Pușcariu m. p. Z. Boiu m. p.
G. Barițiu m. p.

Varietăți.

(Societatea blică engleză) a distribuit în 1886: 3,932.678 biblii. Cea mai mare parte din aceste biblii au fost împărțite în Africa și Asia. Se constată, că popoarele din centrul Africeii au primit cu mare bucurie din muilt de 300,000 biblii. E întrebare: le-au cetit ele?

(O soacră.) Sînt câteva săptămîni de cînd un june irlandez, anume Woodgete, a ajuns subiectul tuturor conversațiunilor societății din Paris și Londra. El se arăta adesea în lojele teatrelor, la preumblările și locurile publice cu o femeie de o figură minunată, de o frumusețe de formă încântătoare, dar' al cărei obraz era ascuns totdeauna sub un vîl des și nepetrundător. Această femeie este soția domnului Woodgete. Ea se afla odinioară în casa părinților actualului său bărbat în calitate de guvernantă a junelor lui surori. Domnul Woodgete junior se înamoră de frumoasa guvernantă și îi făcu o propunere de căsătorie. Mama junelui, înfuriată de proiectata mesalianță a fiului seu, se furișă în timpul nopții în camera guvernantei și profitînd de somnului ei îi turnă vitriol pe față, desfigurînd-o într'un chip teribil. Aceasta însă n'a împedecat pe amantul ei a stăru în intențiunea lui și a declara că, după însănoșirea ei, se va căsători cu dînsa, dacă ea se va asbțînă a reclama în contra mumei sale. Domnișoara acceptă ca recunoștință condițiunea și acum părechea se află în călătoria sa de nuntă.

Din public.)*

Convocare.

Comitetul despărțemîntului XVII. al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” în ședința sa dela 6 Iunie a. c. a hotărît a-și țină adunarea generală din ast-an la 9 August st. n. 10 oare înainte de amădi în biserică gr.-cat din Reghinul-săseșc.

La care sînt prin aceasta invitați toți membrii și alți iubitori de cultură a se înfățișa în număr cât mai mare, deoarece-că tot în acea di după încheierea agendelor oficioase, de seară se va arangia din partea comitetului subscris o petrecere socială pentru acoperirea necesităților culturale și literare ale acestui despărțemînt.

Programul ordinei de di se va distribui dlor membri în diua întrunirii.

Reghin, în 6 Iulie 1887.

Direcțiunea despărțemîntului XVII:

Patriciu P. Barbu,
director.

Dr. Absolon Todea,
secretar.

Basilu Ratinu,
cassar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Tîrnova, 8 Iulie n. (11 oare 10 minute înainte de amădi.) Prințul Ferdinand de Coburg s'a proclamat în unanimitate de principe. Președintele propuse alegerea lui și dădu deslușiri despre relațiunile familiare ale prințului. Sobrania se ridică și aclamă sub urale entusiastice pe prințul de principe. Prințul fu numit decăt încunoscîntat pe cale telegrafică. Ședințele s'au amînat până la sosirea răspunsului. Se pare că acceptarea alegerii e sigură. Deputații așteaptă depunerea jurămîntului, vor amîna însă ședințele, la cas că prințul va face mai nainte o tură pe la curțile europene.

Tîrnova, 8 Iulie n. (2 oare 40 m. d. m.) Dacă răspunsul prințului de Coburg va sosi până de seară, Sobrania va alege mîne o deputațiune, care se feliciteze pe noul principe. În telegrama de felicitare a Sobraniei s'au accentuat înaltele calități și simpatiile calduroase ale prințului de Coburg pentru Bulgaria și s'a exprimat speranța, că prințul va sosi în curînd în Bulgaria.

Redactor responsabil: În absența lui Cornel Pop Păcurar: Pompiliu Piposiu.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

- 31 August a. c. imobilele lui Antonie Prichistal și soția, de către tribunalul reg. din Oradea-mare, în comuna Élesd.
- 15 Iulie a. c. mobilele lui Ioan G. Vuics de către executorul jud. din Panciova.
- 18 Iulie a. c. mobilele lui Seindl Hoffmann de către executorul jud. din Sighetul-Marmației.
- 28 Iulie a. c. imobilele lui Stoia Bogdan, de către tribunalul reg. din Timișoara, în comuna Beregsău.
- 25 Iulie a. c. imobilele lui Mihail Telecean de către tribunalul reg. din Arad.
- 29 Iulie a. c. imobilele Marinei Pittis de către tribunalul reg. din Brașov.
- 7 Septembrie a. c. imobilele lui Ioan Rehner jun. de către judecătoria cerc. din Teaca.
- 19 Iulie a. c. mobilele lui Iuliu Brandstein de către executorul jud. din Sighetul-Marmației.
- 29 Iulie a. c. imobilele văduvei lui Alfons Pistel, de către judecătoria cerc. din Orăștie, în comuna Cujir.
- 23 Iulie a. c. imobilele lui Ladislau Novacovich de către judecătoria cerc. din Modos.

Economic.

Starea recoltelor în județul Rîmnic-Sărat (România) — scrie „Gazeta Săteanului” — fără de a fi excelentă, (precum spun unii, cari judecă recolta unui județ numai după unele holde) e bună în părțile de sub poalele munților și în unele părți ale câmpului, precum și spre Bolboacă; prin celelalte părți e de mijloc.

Porumburile, meiurile și ovășurile simt înse mare nevoie de ploae, care dacă va întârzia de a căde, va pricinui stricarea multor țarine cu porumb, care eșise și se desvoltase așa de bine. Le vor da știuleții, fără-ca tulpinele să-și capete vigurositatea și desvoltarea necesară pentru o îmbelșugătoare recoltă.

Meiurile, de abia răsărite, nu înaintază, astfel că, neplouând curând, ele vor fi perdute cu totul.

Fasolea și mai ales cartofii, pe unde sunt sémănte, se prezintă în bunicele condițiuni; cartofii sînt în floare și fasolea cu păstări.

Rapița n'am vădut în județ, neîntoarsă de astă toamnă sau primăvară, din cauza stricăciunii secetei de astă toamnă. Deci pe rapiță nu putem conta anul acesta.

Oarșele puse timpuriu în pământuri bine adîncite, înmăruntate și fertile, și care nu se sémăneră prea des, promet una din cele mai bune recolte; celelalte și mai ales cele sémănte în fafă și eșite prea des, nu sînt așa de bune.

Sécările puse timpuriu și chiar dacă sînt, pe alocurea, cam revărsate au luat o mare desvoltare nu numai în paiu, dar' și în spic, care e plin de boabe. Cele tărșii și dese sînt mărunte la paiu și spic. Pe unde e sémănată sęcara St. Helena, recolta va din cele mai îmbelșugătoare de acele boabe verșii mari.

Puținele grâne de văr ce se vęd prin unele locuri ale sătenilor, la câmp, — ca totdeauna de o vreme încoace — sînt destul de bune sau cel mult bunicele. Căt despre grânele de toamnă — timpuri și chiar cele puse tărșiu prin porumbiști — dacă nu le lipsiau două ploi, de cari au avut mare nevoie, ele ar fi eșit excelente, anul acesta, în județul R-Sărat. Cu toate acestea prea puține sînt, cari nu vor da cel puțin o recoltă mijlocie în boabe.

Grânele, unde ploile au fost la vreme și mai îmbelșugătoare până la înflorire sau cele sémănte în ogoare adînci făcute chiar bolovănoase în locuri odihnite, și care au fost sémănte și boronite potrivit, au dat spice foarte pline și mari și se poate conta pe o recoltă variând între 16 și chiar 25 hectolitre la hectar; din nenorocire din acestea din urmă puține se găsesc în județul nostru. Cele sémănte în mălăiști și miriști au spicul mai mic. Cele sémănte în porumbiști prin unele părți sînt bune, ear' pe aiurea mijlocii și nicăiri n'am vădut așa de bune ca cele ce s'au sémănat în locuri arate de două ori.

Tergul de rămători în Steinbruch. În 6 Iulie n's-a notat: unguresci bęcărani grei — cr. până — cr. unguresci grei, tineri 46.— cr. până 46.1/2 cr., de mijloc 46.1/2 cr. până 47.1/2 cr., ușori 47.— cr. până 47.1/2 cr., marfă țerănească, grea 44.— cr. până 45.— cr., de mijloc 45.— cr. până 46.— cr., ușoară 46.— cr. până 47.— cr., romănesci de Bakony, grei — cr. până

— cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sęcresci grei 46.— cr. până 47.— cr., transito de mijloc 46.— cr. până 47.— cr., transito ușori 46.— cr. până 47.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 40/0 cumpeniți la gară.

Cursul pieței din Sibiu

din 9 Iulie st. n. 1887.

Hartie-monetă română	Cump.	8.65	vënd.	8.66
Lire turcesci	"	11.35	"	11.40
Imperiali	"	10.35	"	10.40
Ruble rusesci	"	1.12	"	1.10

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 23 Iunie v. 1887.

Vëndătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. libru	prețul lei în aur
Politi	Carnavali	Porumb	4100	59	6.55
Vrioni	"	"	3900	61 1/4	6.80
Vechsler	Czvietovici	"	1000	59 1/4	6.34
"	Cohen	"	1000	62 1/4	6.97 1/2
"	"	"	900	62 1/4	6.77 1/2
T. Dimitriad	Czvietovici	"	1200	60 3/4	6.50
Cavadia	"	"	2500	60 1/4	6.40
Marghiloman	Fulga	Grâu	1500	57 3/4	10.50
Sassu	"	Ovės	1500	90	6.70
Th. Dimitriad	"	"	900	90	5.80

Agiul 14.90—15.00 la 0/0.

Bursa de București.

2 Iulie — 6 oare p. m.	Casa	Ultim
Renta rom. per 1875 50/0	—	—
Renta română amort. 50/0	—	—
(Schuldverschreib.)	—	—
Oblig. de Stat. C. F. R. 60/0	—	—
Renta rom. (Rur. conv.) 60/0	—	—
Împrumutul Municipal 50/0	87.70	—
Scrișuri func. rurale 70/0	—	—
Scrișuri func. rurale 50/0	—	—
Idem urbane 70/0	—	—
60/0	—	—
50/0	—	—
Banca Naț. (500 lei vęc. intr.)	—	—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vęc.)	—	232 1/2, 233
Soc. de Asig. Naț. (200 lei vęc.)	—	—
S. cred. mob. r. (250 lei vęc.)	—	—
Soc. r. de con. (250 lei vęc.)	—	99.100
Oblig. Casei Pensiuilor	—	—
Agio	—	15.40

Schimb

Londra 3 luni	25.20	—
" cek	25.30	—
Paris 3 luni	99.80	—
" cek	100.32 1/2	—
Berlin 3 luni	123.60	—
" cek	124.40	—
Viena	2.25	—
Agio	15.15	—

Bursa de Budapesta

din 5 Iulie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 60/0	101.25
" " " 40/0	87.80
" " hęcrtie " 50/0	151.—
Împrumutul căilor ferate ung.	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.25
" " " bęcățene-timșene	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.25
" " " transilvane	104.75
" " " croato-slavone	—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	122.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.50
Renta de hęcrtie austriacă	81.25
" " argint austriacă	82.75
" " aur austriacă	112.75
Losurile austr. din 1860	187.—
Acțiunile băncii austro-ungare	885.—
" " de credit ung.	284.50
" " " austr.	280.60
Argintul	—
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	102.—
Galbeni împęcătesci	5.92
Napoleon-d'ori	10.02
Męcri 100 imp. germane	62.15
Londra 10 Livres sterlingi	126.65

Bursa de Viena

din 5 Iulie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 60/0	—
" " " 40/0	101.25
" " hęcrtie " 50/0	87.90
Împrumutul căilor ferate ung.	151.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.75
Bonuri rurale ung.	104.70
" " " cu cl. de sortare	104.70
" " " bęcățene-timșene	104.70
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.70
" " " transilvane	104.60
" " " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.50
Împrumut cu premiu ung.	122.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.75
Rentă de hęcrtie austriacă	81.55
" " argint austriacă	83.—
Rentă de aur austriacă	113.25
Losuri austr. din 1860	147.25
Acțiunile băncii austro-ungare	889.—
" " de credit ung.	284.75
" " " austr.	281.—
Argintul	—
Galbeni împęcătesci	5.95
Napoleon-d'ori	10.03 1/2
Męcri 100 imp. germane	62.17 1/2
Londra 10 Livres sterlingi	126.60

Publicațiunile „Cancelariei Negruțiu“

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania.

[467] 2

„**Amicul Familiei.**” Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Cursul XI. — Apare în 1 și 15 și a luni în numeri căte de 1 1/2—2 1/2 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poesii, romane, romanuri, suveniruri de călătocie ș. a.; — mai departe tractează cestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Romănilor de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă nisuesce a face căte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumărațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plățibili și în timbre postale.

„**Preotul român.**” Revistă bisericească, scolastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare căte de 2 1/4—3 1/4 coale; și publică articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestia mulți de predice pe Dumineci, sęcători și diverse ocașii, — mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plățibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Poterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fântăna dorului. Novelă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se înșoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé membru al academiiei franceze. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șilufiu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Reginei Romăniei. Prețul 15 cr.

Poesii, de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu pușii ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Apologie. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Romăni, înverderite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei romănesci în vorbire și scriere înverderită și aprețiată de Dr. Grigoriu Silași. (Op complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II. căte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și

amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — căte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de scoală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprimăria „Aurora.” 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. Deviza acestui op e: „Tot ce putem arăta, să arătăm pruncilor!” și în literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele scoalelor noastre în măsura în care este acesta! pentru aceea îl și recomandăm spriginirii publicului român mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Romăni. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.

Manual de gramatică limbei romăne pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manualul acesta este aprobat prin înaltul minister de culte

și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu męc uita. Colectiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pęcă 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărțică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii scolari de ambe sexe. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pęcă 26 cr.

Cărțică de rugăciuni și cântări pentru pruncii scolari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 exemplare costau 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Visul Prea Săntei Vergure Maria a Născătoare de D-șeu urnat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot acolo se cumpără ACȚIILE TUTUROR institutelor de credit și economii și se schimbă cupoanele acelor cu trei luni înainte de scadența lor.